

4. Idet det forbeholder sig — under Hensyn til Konferencens Resultater — i næste Raadssamling at undersøge de Forandringer, som det vilde være formaalstjenligt at foretage i Folkeforbundets økonomiske Organisation, opfordrer det det økonomiske Udvalg til i Mellemtiden at holde et særligt Møde for i en meget nær Fremtid at skride til et forberedende Studium angaaende den økonomiske Konferencens Beslutninger vedrørende Toldtariferne og særlig Enheden i Toldnomenklaturen.

I 2. Udvalg førtes en indgaaende Generaldebat om den økonomiske Conference og dennes Beslutninger. Konferencens Formand, den tidligere belgiske Statsminister *Theunis*, var kommet til Stede og gav i et sammentrængt Exposé en meget anskuelig Oversigt over Konferencens Forløb og de forskellige Problemer, den havde behandlet. Den tyske Repræsentant i 2. Udvalg, den socialdemokratiske Rigsdagsmand Dr. jur. *Breitscheid* afgav en bemærkelsesværdig Erklæring, i hvilken han bl. a. henviste til en Beslutning, som den tyske Rigsregering havde truffet den 9. Juni. Den tyske Regering udtaler sin Tilslutning til alle Konferencens Henstillinger og erklærer sig rede til at medvirke til disses Gennemførelse i Praksis. »Den tyske Regering betragter de af Konferencen for Toldpolitiken og den økonomiske Politik foreslaaede Forholdsregler som en uomgængelig Betingelse for Europas økonomiske Genrejsning og for Fredens Opretholdelse. Folkeforbundets Arbejde for Gennemførelsen af Konferencens Beslutninger maa nødvendigvis fremskyndes meget stærkt«. Den tyske Delegation var af den Opfattelse, at en begrænset Anvendelse af enkelte Henstillinger — for derved at sikre sig visse Fordele — var uforenelig med den Aand, der havde ledet Konferencens Beslutninger. Dr. *Breitscheid* udtalte sig endvidere imod en vidtgaaende Specialisering af Toldpositionerne, der havde diskriminatoriske Virkninger til Følge. Han ønskede, at Generalsekretariatet skulde samle alle Regeringernes Svar — ikke blot med Hensyn til den formelle Tilslutning, men ogsaa med Hensyn til den praktiske Gennemførelse i hvert Land. Han mente at kunne fastslaa to betydningsfulde haandgribelige Resultater af Genève-Konferencen for Tysklands Vedkommende: 1) »Rigsøkonomiraadet« (Reichswirtschaftsrat) var af den tyske Regering blevet anmodet om en Udtalelse angaaende de Toldpositioner, der eventuelt maatte kunne nedsættes. 2) Den tyske Toldtarif var blevet væsentligt reduceret efter *Afslutningen af den fransk-tyske Handelstraktat*, der maatte betragtes som et stort praktisk Resultat af den økonomiske Conference. Efter at Frankrig

og Tyskland i halvtredie Aar havde ført for-gæves Forhandlinger, efter gentagne midlertidige Afbrydelser, var man nu under Indflydelse af den økonomiske Konferencens Beslutninger hurtigt kommet til et Resultat. Angaaende den paatænkte Conference vedrørende Ophævelsen af Indførsels- og Udførselsbegrænsninger og -forbud mente Dr. *Breitscheid*, at Art. 5 i det foreliggende Udkast gav altfor store Spillerum for Undtagelser og derfor ikke svarede til Konferencens Aand. Konferencen anbefalede at undgaa »platoniske Løsninger«. Efter at have fremhævet Nødvendigheden af at fremme Arbejdet for Enhed i Toldnomenklaturen og have udtalt sin Paaskønnelse af, at Sekretariatet allerede paa dette Omraade havde udrettet et stort forberedende Arbejde, sluttede Dr. *Breitscheid* med nogle Bemærkninger om Handelstraktaternes Løbetid. Tyskland havde sluttet en Handelstraktat med de Forenede Stater for et Tidsrum af 10 Aar, med England og Italien for 5 Aar. Af Hensyn til Stabiliteten i Handelsforholdene mellem de forskellige Lande var det ønskeligt, at Traktaternes Gyldighedsperiode ikke var for kort.

Udenrigsminister *Lofgren* fremsatte i Udvalget Forslag om at anbefale, at den økonomiske Konferencens Beslutninger angaaende Toldtariferne og Handelspolitiken førtes ud i Livet, ikke alene gennem Enkeltstaternes individuelle Aktion og tosidede Overenskomster, men i videst muligt Omfang gennem Afslutningen af kollektive Konventioner, der tog Sigte paa at tilvejebringe og progressivt udvikle et samlet Hele af Bestemmelser, i første Linie til Sikring af den almindelige og ensartede Anvendelse af *Mestbegunstigelsesklausulen*. Det svenske Forslag støttedes fra dansk Side af Folketingsmand *Holger Andersen*, der bl. a. understregede Dr. *Breitscheids* Udtalelser om den tyske Kabinettsbeslutning af 9. Juni angaaende Spørgsmaalet, om og under hvilke Betingelser det vilde være muligt i en nær Fremtid at skride til en Reduktion af de Toldsatser, der endnu ikke var nedsatte. Han haabede heri at se en Tilkendegivelse af de Principer, af hvilke den tyske Regerings fremtidige Handelspolitik vilde lade sig lede. Den fransk-tyske Handelstraktat syntes at være et af de ganske faa Lyspunkter i det økonomiske Halvmørke, der endnu hvilede over Europa; den kunde i nogen Grad betegnes som et økonomisk Vest-Locarno, svarende til det politiske Locarno mellem de to Magter. Hvad Toldtariferne vedrørte, havde *England, Belgien, Holland og Danmark* de laveste Toldsatser; derefter fulgte *Sverige, Norge og Svejts*. Danmark havde i lange Tider paa det økonomiske Omraade praktiseret en udpræget liberal frihandelsvenlig Politik. Derfor havde